

af indtægten gå til netop renovering og nybyggeri på folkeskoleområdet.

Enhedslisten foreslår, at der maks. må være 22 elever i en klasse. For ikke så lang tid siden foreslog Socialdemokraterne maks. 24 elever i en klasse. Det næste bliver vel maks. 20 eller 19 elever i en klasse, og hvis der er andre bud – nogle højere, nogle lavere – så synes jeg bare, man skal sige til. Det lyder godt, men er vel en anelse populistisk.

I Dansk Folkeparti så vi hellere, at Folketinget aktivt påbegyndte en diskussion om, hvorvidt øget brug af holddannelse ikke også var en vej frem. En øget brug af holddannelse vil også kunne betyde færre elever til den enkelte lærer. Jeg har noteret mig, at Enhedslisten også taler varmt om holddannelse i beslutningsforslaget, og det vil jeg gerne kvittere for. Jeg tager det som udtryk for en fornuftig udvikling hos Enhedslisten.

For Dansk Folkepartis vedkommende er forslaget om en klassekvotient på 22 eller 24 et forslag, som vi før har afvist, men vi indgår gerne i diskussioner med de relevante aktører på folkeskoleområdet.

Enhedslisten nævner også, at der skal være bedre kontrol med kommunernes overholdelse af minimumstimetallet og det vejledende timetal, og det er et rigtig godt forslag, som Dansk Folkeparti før har luftet. Det er naturligvis kun rimeligt, at man overalt i landet ved, hvad man får, når man melder sit barn ind i den lokale folkeskole. Pensummet og antallet af timer bør være så ens som overhovedet muligt.

Dansk Folkeparti er også enige i den konklusion, som Enhedslisten kommer med, nemlig at alt for mange lærere ikke er uddannet i det eller de fag, som de rent faktisk underviser i. Derfor har vi indført årlige kvalitetsrapporter, hvor kommunerne år for år skal redegøre for udviklingen i antallet af lærere med linjefag. Kvalitetsrapporterne er med til at lægge et pres på kommunerne med henblik på at sikre en god og ansvarlig kvalitet i folkeskolen.

Der er i de seneste år taget en lang række initiativer på folkeskoleområdet. Disse initiativer trækker i den rigtige retning efter Dansk Folkepartis mening.

I Dansk Folkeparti har vi det godt med at være med i forligskredsen omkring folkeskolen. Her har vi bl.a. været med til at vedtage flere matematiktimer og dansktimer, og i år kommer der flere timer til historiefaget. De nationale test og de obligatoriske afgangsprøver er med til at

understrege folketingsflertallets ønske om øget vægt på faglighed i grundskolen. Skriftlige elevplaner sikrer et bedre samarbejde mellem skolen og den enkelte familie. Disse andre initiativer er Enhedslisten imod. Det er trist.

For at opsummere: Der er en række udmærkede initiativer, men der er også en række fejlkonklusioner i forslaget. Derudover er der en række underlige eksempler i bemærkningerne til forslaget, eksempelvis beklager Enhedslisten sig over, at alt for mange børn går i privat- eller friskole. Enhedslisten mener, at antallet af elever i folkeskolens klasser er medvirkende årsag til, at en del forældre vælger folkeskolen fra og de frie skoler til. Her er det bemærkelsesværdigt, at det sted i landet, hvor flest forældre vælger en fri skole til deres børn, netop også er det sted, hvor Enhedslisten har siddet med ansvaret for folkeskolen. I Københavns kommune, hvor Enhedslistens tidligere skoleborgmester, Per Bregengaard, tvang folkeskolen i knæ rent økonomisk, går 20 pct. af eleverne i en privat- eller friskole. På landsplan er tallet 12 pct. Så gad vide, om Enhedslisten tænkte på sig selv, da man skrev bemærkningerne til lovforslaget. Hvis antallet af elever i friskoler kan sammenlignes med kvaliteten af den lokale folkeskole, står det slemt til i København.

Så det eneste, man kan konkludere ud fra forslagets logik, er, at københavnernes nok snart bør overveje at udskifte et over 100 år gammelt socialdemokratisk styre støttet af venstrefløjens i København. Det kunne være en god begyndelse hen imod en bedre folkeskole, i hvert fald for hovedstadsområdet.

Det er også bemærkelsesværdigt, at Enhedslisten i bemærkningerne til forslaget kritiserer regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet for at have indført en række bureaukratiske krav i folkeskolen, alt imens man i forslaget opremser nye initiativer, som alt andet lige vil medføre mere bureaukrati. Det er naturligvis sådan, at skal Folketinget ind og stille nogle krav og kontrollere, om disse krav bliver overholdt, så vil der være et element af papirarbejde involveret. Her hænger argumentationen heller ikke sammen.

Derudover er forslaget ufinansieret, så alt i alt kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget. Nu håber vi så i forbindelse med kvalitetsreformen at få afsat en pulje til renovering og nybyggeri på folkeskoleområdet. Det er her, Folketingets partier bør lægge deres arbejdsindsats i den